

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

**بررسی تاثیر مشارکت پدران نوزادان نارس بر اساس اصول مراقبت تکاملی بر پیوند با
نوزاد و خود کارآمدی آنان**

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

پرستاری مراقبت های ویژه نوزادان

نگارنده: فاطمه مروتی

استاد راهنما: دکتر ژیلا میرلاشاری

استاد مشاور: دکتر مهناز سنجری، زهرا دانشور عامری ، دکتر شاهین نریمان

استاد مشاور آمار: دکتر هادی رنجبر

چکیده:

مقدمه و هدف: با توسعه روزافزون کیفیت مراقبت‌ها در بخش‌های مراقبت ویژه نوزادان امکان بقا نوزادان نارس افزایش یافته است. این افزایش بقا موجب شده تا خانواده‌های بیشتری با نوزاد نارس و مراقبت از آنان روبرو شوند. تولد زودتر از موعد نوزاد نارس و بستری شدن در بخش مراقبت ویژه نوزادان باعث ایجاد چالش و استرس در والدین می‌شود. این افزایش اضطراب والدی موجب بروز مشکلاتی در برقراری پیوند عاطفی میان والد-نوزادمی‌گردد. از سویی به دلیل شرایط خاص نوزادان نارس، والدین به ویژه پدران از مسیر مراقبت از نوزاد کنار گذاشته می‌شوند که این مساله موجب احساس عدم کارآمدی در مراقبت از نوزاد در آن‌ها می‌شود. این در حالی است که پدران اغلب اوقات اولین ملاقات‌کننده نوزاد در بخش مراقبت ویژه نوزادان هستند و مادر به دلیل شرایط جسمی و بیماری با تاخیر بر بالین نوزاد حضور می‌یابد، پدران از سوی پرسنل بهداشتی کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. مطالعات نشان داده نوزادانی که پدرانشان در مراقبت از آن‌ها مشارکت داشتند بیشتر به پدران وابسته می‌شوند، شرایط دشوار را بهتر مدیریت می‌کنند، در مواقع مواجهه با شرایط استرس‌زا مقاوم‌تر هستند و شجاعت و جسارت بیشتری در کشف محیط اطراف خود دارند. همچنین غیبت پدران به طور مستقیم بر روند تکاملی، رفتاری و آموزشی کودکان اثر دارد.

روش پژوهش: این پژوهش یک کارآزمایی بالینی است که بر روی ۸۰ پدر دارای نوزاد نارس در بخش مراقبت ویژه نوزادان در دو گروه کنترل و مداخله انجام شد. روز سوم پذیرش و پس از اطمینان از ملاقات نوزاد پرسشنامه‌ها توسط پدر تکمیل شد. در گروه مداخله محقق با حضور در بخش ضمن برگزاری جلسات آموزشی با استفاده از مولاژ و فیلم، فرایندهای مراقبتی از جمله پوزیشن، جابه‌جایی صحیح، تغذیه نوزاد، مراقبت آغوشی، حمام کردن با روش نوزاد قنداق شده، تعویض پوشک، لمس نوزاد، آموزش درک رفتار نوزاد را با مشارکت پدران و بر روی نوزاد آن‌ها انجام داد. میزان پیوند و خودکارآمدی قبل از مداخله و نیز بعد از یک ماه در دو گروه کنترل و آزمون بررسی و مقایسه شد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که رابطه معناداری بین مشارکت پدران در مراقبت از نوزاد و میزان پیوند و خودکارآمدی آنان ($P < 0.01$) قبل و بعد از مطالعه وجود دارد. هم‌چنین بین طول مدت بستری و نمره پیوند رابطه عکس وجود دارد. به این معنی که هرچه طول مدت بستری بیشتر بود، تغییرات ایجاد شده در نمره پیوند کمتر بود.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان داد که با مشارکت پدران در مراقبت از نوزادشان میزان پیوند و خودکارآمدی آن‌ها بهبود می‌یابد. لذا پیشنهاد می‌شود توجه مراقبین بهداشتی به نقش مهم و اثرگذار پدر بیشتر معطوف گردیده تا با استفاده از نیروی پدران، مادر، پدر و نوزاد از مزایای این مشارکت بهره‌مند شده و به تبع آن سیستم بهداشت و جامعه منتفع گردند.

کلیدواژه‌ها: مشارکت پدران، مراقبت تکاملی، نوزاد نارس، پیوند، خودکارآمدی

Tehran University of Medical Sciences
School of Nursing and Midwifery

**Assessing the effect of fathers' involvement in the care of
premature newborns based on developmental care principles on
their bonding and self-efficacy**

A thesis to obtain a master's degree in
Neonatal Intensive Care Unit
BY: Fatemeh Morovati

Supervisor: Dr. Jila Mirlashari

Advisor: Dr. Mahnaz Sanjari, Zahra Daneshvar Ameri, Dr. Shahin
Nariman

Dr. Hadi Ranjbar

February 2018

Abstract

Introduction: With the ever-increasing quality of care in neonatal intensive care units, the survival rate of premature infants has increased, while this increase in survival has led to more families with premature infants and their care.

Early birth in preterm infants, hospitalization in the neonatal intensive care unit causes challenge and stress in the parents. This increase in parental anxiety causes problems in establishing an emotional bond between the parent and the neonate.

On the other hand, due to the conditions of the premature infants, parents, especially fathers, are excluded from the care of the infant, which causes the lack of efficacy of caring their babies.

While Fathers can often be the first to visit their baby in the Neonatal Intensive Care Unit, and mothers due to physical condition and illness delay visiting baby, fathers are less likely to be considered to be care provider by health care personnel.

Studies have shown that infants whose father took part in their care, are more dependent on their fathers, able to manage difficult situations better, being more resilient when faced with stressful situations, and more courage and daring to discovered their surroundings. Also, the absence of fathers directly affects the evolutionary, behavioral and educational process of children.

Method: This was a Clinical trial study, performed on 80 fathers who had preterm infants in neonatal intensive care unit in two groups of control and intervention. From the third day of admission, the questionnaires were completed by the fathers after first visit. In the intervention group, the researcher conducted the training sessions using educational movies and medical modules. In these session care processes, such as positioning, correct movement, feeding, kangaroo mother care, bathing of a swaddling baby, changing diapers, touching the baby, and understanding the behavior of the infant were educated with the participation of fathers and on their infant's bedside. The father's self-efficacy was evaluated immediately before study and after one month in both control and intervention groups.

Results: The results of this study showed that there is a significant relationship between the participation of fathers in the care of the newborn and the level of bonding and self-efficacy ($P < 0.001$) before and after the study. There is also an inverse relationship between the duration of hospitalization and the bonding score. This means the longer hospitalization leads to less bonding score.

Conclusion: The findings showed that with the participation of fathers in the care of their infants, their bonding and self-efficacy improved. Therefore, it is recommended that health care providers pay attention to the important and influential role of the fathers. So the newborn, parents and the health system can benefit from this approach.

Keywords: Parent Participation; Evolutionary Care; Premature Infant; Bonding; Self-Efficacy